

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 15. Quid dicendum sit, si conficiens Sacramentum habeat intentiones
reipsa implicitè vel indirectè contrarias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

terim abstinendum à ministerio talis Ordinis, vi
cujus conferendum esset aliquod Sacmentum:
quod si interrogari non posset, Tamb. I. 7. c. 6. n.
13. meritò dicit presbyterium sub conditione
reiterandum fore, propter periculum gravium
damnorum, si ordinatio fuisset invalida.

Q. 15. Quid dicendum sit, si consciens Sacra- 69.
mentum habeat intentiones re ipsa implicitè vel indirectè con-
trarias. R. Judicandum est de valore vel nullita-
te Sacmenti, secundùm intentionem, quæ præ-
valet: illa autem prævalet, quæ magis appretiat
& secundùm præsentem comparationem animi
simpliciter præfert suum objectum: illa autem
censetur magis appretiare & simpliciter præfer-
re suum objectum, quæ est absoluta seu uni-
versalior & saltem virtualiter reflexiva supra
alteram, cui quasi derogat, utl optimè explicat
Lugo d. 8. f. 8., quidquid in contrarium obmo-
reat Bernal d. 17. à n. 76. Nec à Lugone dissentit
Dicast. d. 3. dub. 8., tantum volens majorem ap-
prestionem illam fieri per duos actus, quod
Lugo & Bosco d. 3. f. 7. n. 79. probabilitas putant
fieri posse per unum. Quod si utraque intentio
equaliter appretiaret suum objectum, nec judi-
cari posset utra prævaleat, dicendum esset Sacra-
mentum non fieri, quia cum utraque existat &
velint fieri opposita, interdetur aliquid impos-
sibile, ergo intentio erit irrita, utl rectè Lugo n.
124. Dicast. n. 173. Esp. q. 17. a. 2. Bernal n. 79.
Palav. n. 135. Si tamen una intentionum con-
triarum & æqualium, habitualiter tantum
existeret, altera actu existens imperaret confe-
tione Sacmenti, hæc prævaleret, utpote ef-
ficacior faciens actu operantem nomine Christi,

70

ideoque valeret Sacramentum, uti recte Lugo,
Dicast. Con. q. 64. n. 92. contra Bernal n. 82.;
quod tenent Ep. a. 3. & Haun. 1 4 n. 715.;
quamvis prior habitualiter existens fuisse ap-
petativè major: Neque est paritas in applica-
tione Sacrificii & aliis similibus, quia pro illis
sufficit intentio habitualis, non autem pro con-
ficiendis Sacramentis; secundum dicta n. 56. Vi-
de Palav. à n. 173. & Bosco n. 84. Ex dictis,

70. Inferuntur seqq. 1. Volens baptizare, sed non
volens causare gratiam, validè baptizat, quia est
ita dispositus, ut vellet baptizare, si sciret per
Baptismum causari gratiam, ergo intentio ba-
ptizandi prævalet.

71. 2. Si Titius haecenus noluerit Matrimonium
cum Caja, & tamen liberè contrahat cum præ-
sente, qualiscumque illa sit; si sit Caja, & ipse a-
etu sit ita comparatus, ut nolle contrahere, si
sciret esse Cajam, Matrimonium est invalidum;
si autem sciens esse Cajam vellet contrahere, erit
validum: Si animo ita comparatus sit, ut si sciret
esse Cajam, nesciat ipse, quid esset volitus,
neutra intentio prævalebit, ideoque non fieri
Matrimonium. Putat tamen Bosco n. 81. in hoc
ultimo easu potius considerandum esse, quid alii
similes homines in tali circumstantia fuissent fa-
cturi, quod enim alii fecissent, præsumitur &
ipse facturus, quia ex communiter contingentibus
est prudens præsumptio.

72. 3. Si contrahentes intendant Matrimonium,
sed velint esse solubile, ita ut non contraherent,
si scirent esse indissolubile, Matrimonium est
nullum, quia de jure saltem divino est indissolu-
bile, uti cum communi Sanch. de Matr. I. 2. d.

13

13. Perez de Matr. d. 20. f. 1. & 2. Con. d. 26. dub.
 1. Stalen p. 2. c. 8. Imò Vsq. Bellarm. Bonac &
 ali multi cum Dicast. de Matr. d. 2. dub. 28. di-
 cunt hoc esse de jure naturali, etiam in Marri-
 monio infidelium, ergo qui per intentionem
 præalentem absolute intendit esse solubile, re-
 ipsa non intendit Matrimonium. V. Lugo à n.
 115. & Dicast. dub. 4.

4. Si baptizati intendant Matrimonium in- 73.
 dissolubile, sed ex esse volint Sacramentum, si
 faciant ideo, quia putant Matrimonium non es-
 se Sacramentum, non obvit hic error, quia præ-
 valerebit intentionis absolute Matrimonii, Perez d.
 19. f. 10. Esp. de Matr. q. 114 ad 3. Gob. t. 9. n.
 134. Si sciant Matrimonium secundum se debe-
 re esse Sacramentum, attamen volunt nisi sepa-
 ratum à ratione Sacramenti, Vsq. Rebel. B. Pon-
 tius, Bonac. de Matr. q. 1. p. 5. n. 4. Arr. d. 19. n.
 1. Dian. p. 3. t. 4. R. 255. Dicast. n. 204. Hurt.
 de Matrim. d. 3. diff. 19. Stalen c. 7. Gob. n. 229.
 Perez suprà docent fore verum & indissolubile
 Matrimonium, sed sine ratiōne Sacramenti, quia
 licet graviter peccetur, attamen videtur ratio
 contractis validi posse separari à ratione Sacra-
 menti, ut sit in non baptizatis. E contrà Valent.
 Sanch. de Matr. l. 1. d. 10. Con. d. 24. n. 22. Tann.
 Tom. 4. d. 8. q. 4. n. 85. Lugo de Poen. d. 14. n.
 42. Laym. l. 5. t. 10. p. 2. c. 2. n. 2. Bon&Esp. de
 Matr. d. 4. dub. 1. Haun. l. 4. n. 716. Esparsa su-
 prà, Carden. in 2. crisi diff. 20. n. 77. Gorm. d. 5. n.
 345. dicunt non fore verum Matrimonium ex
 defectu intentionis Sacramenti, quia putant ra-
 tionem veri Matrimonii inter baptizatos, ex vo-
 luntate Christi non posse separari à ratione Sa-

cramenti, eo quod Christus verum Matrimoniū fideliū immediate elevārit ad rationem Sacramenti, nam Concilia dicunt absolute, quod Matrimonia fideliū sunt Sacra menta; & favet Inn. III. Cap. Quanto, De divortiis, Esi Matrimonium verum inter infideles existat, non tamen est ratum: inter fideles autem verum & ratum existit, quia Sacramentum fidei, quod semel est admissum, nunquam amittitur, sed ratum efficit conjugii Sacramentum. Utraque sententia est probabilis, uti Autatores utrimque citati fatentur.

74. Q. 16. Quid dicendum sit, si duo Ministri confiant idem Sacramentum, & intentiones eorum se mutuo respicientes, sibi contrariantur: v. g. Si Titius sit confessus Cajo & Sempronio, petatque ab utroque absolvī, hi autem putent non debere absolutē dari duas absolutiones, ideoque Cajus sic formet intentionem, intendo absolvere, si Sempronius non absolvat; & contrā Sempronius sic formet, intendo absolvere, si Cajus non absolvat. Rz. Neuterum conficeret Sacramentum, nam vel uterque conficit, vel neuter, uti recte Suar. d. 23. l. 3. ad 3, quia est eadem de utraque ratio, atqui uterque non conficit, ergo. Prob. min. Si uterque conficit, ergo conditio utriusque purificatur, quia uterque non vult conficerē, nisi sub conditione purificanda; sed si conditio utriusque purificetur, neuter conficit, quia conditio utriusque est, ut alter non conficiat, ergo si uterque conficit, uterque non conficit: & è corā, si neuter conficit, ergo conditio utriusque purificatur, quia conditio erat, si alter non conficeret, sed si conditio utriusque purificetur, uterque cōficit, quia tum intērio utriusque est absolutio, adeoque sufficiens;